

EDITORIAL

LA COMPETITIVAT.

L'èxit de prosperar, ampliar i millorar els negocis passa per l'esforç de substituir els petits plaers terrenals per la negació sistemàtica. La competitivitat s'ha convertit en el mal del nou mil·lenni. Contínuament s'ha d'anar estudiant per trobar la fórmula de fer la mateixa feina, més barata i més ben feta i amb un nivell d'exigència cada cop més elevat, és a dir, hem de ser més competitiu.

Apartat laboral: els operaris han d'anar ben arreglats, complint les normatives de seguretat, tant les actives com les passives, que si sabata, que si casc, que si proteccions adequades pel tipus de feina a realitzar, etc. Han de ser molt educats, servicials, trempats, comercials, aviat fins i tot hauran de saber idiomes, etc. Han d'anar ben arreglats, bon aspecte físic, alegres (les penes a casa), esmorzats, pixats i cagats, amb el sou digne per les despeses (maleïts euros) que genera avui el mantenir una família.

Apartat de formació: tot el personal tècnicament preparat al màxim, cursos i més cursos, hores perdudes, diners llençats, etc., però la formació és el futur.

Apartat de taller: endreçat, net, curiós, amb prestatges per tenir el material ordenat, classificat, amb l'avaluació de riscos feta i a mes al dia, escales de mà en bones condicions, anar substituint el material desgastat, o be el que es perd (no sempre per tothom) tenir controlats els treballs que s'efectuen, fulles de treball, fulles de comanda, fulles de material i d'aquí a quatre dies la famosa ISO.

Apartat del despatx: el personal que treballa directament atenent al públic ha de ser amable, atendre al telèfon, ser competitiu, entendre el client, etc., el client sempre té la raó, pagui, no pagui, pagui com vulgui (que és la majoria). El sou adequat evidentment. La jornada de treball com més curta millor. Si baixes, si maternitat, vacances, dies lliures, canvi de domicili, casament, etc...

Portar un bon control i tenir cura dels bancs, comptes corrents, pòlisses de crèdit, dels descomptes d'efectes, crèdits, etc., fer factures (sempre barates per l'emissor i cares pel receptor), pressupostos, comptabilitat, internet, IVA, correu electrònic, euro, web, Fercom, etc.

Competitivitat i bon preu, un matrimoni complicat, una cosa és el desig i l'altre la realitat, sovint ben diferenciat. Tot això s'ha de fer i més coses que m'he deixat per ser competitiu, és a dir, cal fer lligar el gossos amb llonganisses. Cada dia és més complicat trobar personal, i és més car complir amb els nivells d'exigència dels nostres clients, la competitivitat ha de passar també pels promotors, industrials, fabricants, etc.

Les instal·lacions valen el que valen i si no millor no fer-les. Les instal·lacions tant promotors com industrials, et., les han de fer obligatòriament per tirar endavant, no poden basar la seva rendibilitat amb el nostre esforç i treball, s'ha de buscar l'equilibri, és a dir, el preu just i mesurat, la competitivitat no és sinònim de regal, la competitivitat és simplement millorar els serveis en tots els seus aspectes.

ELS SOCIS D'AICO INICIEN EL CAMÍ QUE EL PRESIDENT XEVI CAPDEVILA VA TITULAR CAP A "L'AMPLIACIÓ DEFINITIVA".

L'Assemblea de socis que AICO feia el primer dia del mes de març de l'any 2002 va obrir un nou camí per a l'entitat. Primer perquè es van obrir les portes a nous sectors professionals i d'una manera especial per l'inici del camí cap a *l'ampliació definitiva*, tal i com la va qualificar el president, Xevi capdevila.

Aquesta ampliació és una proposta per condicionar les instal·lacions de l'Associació. Es tracta d'optimitzar l'espai per oferir més serveis als socis, però amb la particularitat que aquesta nova oferta va acompanyada d'un seguit d'ingressos per AICO, fins el punt, que seran aquests diners els qui finançaran la totalitat de la inversió a efectuar, circumstància aquesta que es considera imprescindible per tirar endavant el projecte.

La idea de la Junta Directiva parteix dels serveis que avui s'ofereixen al local d'AICO. Els socis tenen l'oportunitat de fer consultes a tècnics de diverses empreses. L'objectiu és millorar i ampliar aquesta oferta. Es tractaria que gestories, agències d'assegurances i d'altres empreses tècniques utilitzessin les dependències de l'Associació per oferir serveis als socis. A canvi de tenir un grup potencial de 258 empreses (els actuals socis d'AICO), aquestes empreses farien aportacions econòmiques que servirien per cobrir les despeses de les obres de millora que es pensen realitzar. A la primera planta hi haurien més despatxos i una sala de juntes, al marge d'un espai de recepció. La primera planta també es modificaria, destacant la construcció d'una sala d'actes amb un aforament proper al centenar. Aquest espai seria l'idoni per a la celebració, de les assemblees i de qualsevol mena de reunió o trobada tècnica.

Xevi Capdevila en un moment de la seva intervenció.

Aquest és un projecte de la Junta Directiva molt embrionari. Més aviat es tractava de plantejar als socis una idea, fins i tot podríem dir que un somni, que només esdevindrà realitat si s'aconsegueix un finançament al marge dels ingressos de l'Associació.

aquest projecte és certament engrescador, fins el punt que per primera vegada en les tres darreres assemblees no es va parlar ni de dimissions ni de relleus, i possiblement aquesta *ampliació definitivament* és la causa. Només per això ja és important, només per aquest motiu ja paga la pena anar seguint l'evolució de la feina que a partir de l'assemblea farà la Junta Directiva, perquè s'ha obert una altra vegada un camí atractiu amb uns objectius que han de beneficiar tot el col·lectiu, que és, en definitiva, la raó de ser fonamental d'AICO.

L'assemblea de socis va reunir una quarantena de persones que van seguir amb interès una sessió que es va allargar més enllà de dues hores.

L'assemblea va reunir un bon nombre de socis.

La convocatòria.

Una vegada cobert el tràmit de l'aprovació de l'acte de l'assemblea anterior que va llegir el secretari Josep M. Costa, el president, Xevi Capdevila, va presentar l'informa anual de les activitats fetes als darrers dotze mesos.

Destaquem la reunió amb els magatzems, sobre la qual es president va informar que s'havien produït dues altes i dues baixes, de manera que el nombre d'empreses destinades a la distribució de material segueix essent el mateix. Capdevila va recordar, com fa gairebé cada any, que és molt important **"no trencar el canal de distribució fabricant, magatzem, instal·lador i consumidor, si seguim d'aquesta manera tots n'anirem be"**. El president va recordar que els magatzems financen la revista i col·laboren en la festa anual de l'Associació.

Previsió de canvis a la festa anual de l'Associació.

Per cert, sobre la festa d'AICO Xevi Capdevila va anunciar novetats. El primer canvi és que passa de ser un sopar a un dinar. En principi es farà el diumenge dia 28 d'abril al balneari de la Font Picant, a Sant Hilari Sacalm. L'objectiu de fer-ho diumenge és convertir la trobada en una festa familiar. Es tracta que el soci hi participi amb la seva parella, amb els fills i amb altres familiars i/o amics. En arribar a la Font Picant està previst donar tot el protagonisme als més petits amb l'instal·lació d'atraccions pensades pels nens i nenes, encara que sense descartar la participació dels grans. Després es farà el dinar que tindrà dos menús diferents, un pels grans i una altra pensat especialment per la mainada. A les postres actuarà un humorista i tot seguit es farà el repartiment dels obsequis que anualment concedeixen els magatzems. La música d'un conjunt escaient per la festa posarà punt i final a una celebració que fins i tot tindrà l'atractiu del preu, perquè els grans hauran de pagar 36 euros, és a dir, unes 6000 pessetes per persona.

Xevi Capdevila va continuar amb el seu informe anual recordant la campanya publicitària que FERCA va emetre a TV3. Els assistents a la reunió van poder veure els tres espots publicitaris, que durada diferent, que es van projectar a la Televisió de Catalunya.

El president va recordar també l'aparició periòdica d'AICO als mitjans de comunicació comarcals i va destacar l'article publicat a *EL 9 NOU* i a *La Marxa*, amb motiu de les nevades i la temporada de fred i gel que varem viure els mesos de desembre i gener passats.

Els socis van seguir la sessió amb interès.

Després, Xevi Capdevila va recordar que l'Associació havia repartit imans i euro convertidors entre els associats: "**sense cap cost addicional pels socis, és a dir, es va finançar amb el pressupost ordinari**".

Tot seguit, Xevi Capdevila va recordar els serveis que s'ofereixen al gremi, des de la possibilitat de llogar diverses eines fins els serveis de fotocopies (a 0'02€), de plastificació i d'enquadernació, en aquest sentit va dir que: "**si volem presentar un pressupost important, aquí tenim la manera de fer-ho bé**".

Xevi Capdevila va recordar que AICO disposa actualment de 258 socis. En els darrers mesos s'han produït 5 altes i 8 baixes.

Aquelles empreses que deixen l'activitat i que aporten la documentació que ho acredita, tenen dret a rebre l'import de la derrama que es va acordar en el seu moment, si l'assemblea ho acorda. Aquesta vegada, i al menys de moment, han estat quatre les empreses que ha reclamat documentalment aquesta devolució.

Després del resum fet pel president, els diversos components de la Junta varen presentar els informes de les comissions.

Electricitat

Antoni Chércoles va destacar cinc punts referents al tema elèctric. Va recordar que el nou reglament de Baixa Tensió encara no surt, tot i que fa temps que s'hi treballa.

Sobre les cartes de les actes d'inspecció, va dir que per evitar els problemes que es donen actualment per la manca d'algunes dades, es treballa en la confecció d'una carta igual per a tots i va anunciar que l'objectiu és que sigui un document oficial. L'únic requisit és que cal fer-la a través de la Xarxa FERCOM.

En el futur podria establir-se una ITV en les instal·lacions elèctriques.

Tot seguit va parlar de la rehabilitació de les instal·lacions i de la possibilitat d'establir una mena d'ITV per les instal·lacions domèstiques. Pel que sembla la cosa encara és embrionària però no es descarta que en el futu siguin obligatòries, això sí, passant per un període voluntari.

Toni Chércoles es va referir després a l'aparició d'una nova llei sobre contaminació lumínica que incideix en el tipus de lluminària, en el color i en temes de baix consum.

Finalment, el responsable de la comissió d'electricitat es va referir al tema espinós i complicat de l'intrusisme. Una nova normativa en la firma dels butlletins podria esdevenir una via per finalitzar amb aquest problema endèmic.

Comissió de Gas

Josep Maria Costa, secretari de la Junta Directiva i responsable de la Comissió de Gas, va resumir les gestions fetes en els darrers mesos parlant, com és inevitable, de Gas Natural. Va anunciar que l'empresa té previst fer una nova campanya de finançament. En aquest sentit va recordar i insistir que: "**Tots els instal·ladors podem oferir als nostres clients les condicions de Gas Natural**", tot seguit va detallar els tràmits, per cert molt simples, que cal seguir per aconseguir-ho.

Un altre aspecte de la sala on es va fer la reunió.

Comissió d'Aigua

Jordi Baranera va parlar com a representant de la Comissió d'Aigua. Va recordar la suspensió de les taxes dels butlletins, es va referir a que Aigües Vic havia demanat uns detalls tècnics a l'entrada dels comptadors i es va referir al nou reglament, sobre el qual ja es porta molt de temps treballant i que encara es desconeix quan sortirà, el que va anunciar és que avui es troba en fase d'al·legacions.

Comissió de Calefacció

Miquel Cabanas va tornar a parlar i a insistir en els dipòsits en començar el seu resum. A partir del dia 1 de juny caldrà fer butlletí per a qualsevol instal·lació nova de calefacció a partir de 5 kw, de 5 a 15 kw no hi haurà necessitat l'entitat col·laboradora, però quan es facin treballs de 15 a 70 kw si hi haurà d'intervenir.

La Revista

Josep M. Puigdomènech es va referir a la revista EINA, que teniu a les mans recordant com cada any que: "***el que hem de dir ja ho publiquem a la revista***" també va insistir en la necessitat de comptar amb l'aportació de tots els socis que considerin que han d'explicar coses que puguin ser interessants per a la majoria. Va destacar que aquesta revista vol publicar continguts interessants i de qualitat. Ja es pot comprovar que EINA arriba a tots els associats d'AICO i "***també s'envia a empreses, magatzems i organismes vinculats amb les nostres activitats professionals***".

Josep Puigdomènech va parlar de la revista.

Assegurances

En Josep Maria Vinyeta, vicepresident d'AICO i responsable del tema de les assegurances, va recordar que ara l'Associació treballa amb la companyia Imperio i per sobre tot, va incidir en un fet essencial per a tots: "***les cobertures de les pòlisses no són per fer favors als amics, serveixen per cobrir possibles contingències; en aquests casos anar de bona fe pot perjudicar a l'instal·lador i a tot el col·lectiu***". Vinyeta va argumentar el seu raonament en el fet que, a vegades, es fan servir les cobertures de les assegurances per ajudar a un client o a un amic, i va destacar que aquesta acció, que sens dubte es fa amb la millor de les intencions, perjudica a tots els associats, perquè pot provocar un increment en els preus, i fins i tot pot desviar l'interès de les companyies d'assegurances cap a altres cobertures més rendibles. Segons Vinyeta: "***cada dia es més complicat trobar asseguradores que vulguin cobrir aquesta mena de riscos***".

Josep M. Vinyeta també va recomanar que, abans d'iniciar una obra, es demanin els plànols de l'edifici on treballarem on es detallin els recorreguts de les diverses instal·lacions que van soterrades o empotrades; de la mateixa manera, cal controlar el material que col·loquem, és imprescindible que tingui el distintiu CE, és a dir, cal que sigui homologat i cal tenir ben clar on l'hem comprat per si hem de fer reclamacions posteriors. Vinyeta va documentar aquesta afirmació en el fet que: "***a vegades per culpa del mal***

funcionament d'una peça que té un cost molt baix es poden produir danys molt importants des del punt de vista econòmic".

La Xarxa FERCOM

Toni Chércoles va explicar a l'assemblea de socis d'AICO els avantatges de treballar amb la Xarxa FERCOM i la millor manera de fer-ho era amb un exemple que els socis varen poder seguir a través d'una pantalla gegant. Primer el mateix Chércoles i després Josep M. Costa van emplenar un butlletí elèctric i de gas, respectivament. L'exemple va deixar clar que la utilització de la informàtica simplifica els tràmits, al marge que fa impossible tenir errades.

En el cas elèctric, un butlletí complimentat fent servir la xarxa FERCOM es pot enviar directament, sense més tràmits.

Els comptes de l'Associació i la modificació dels estatuts

Josep M. Vinyeta va tornar a intervenir per informar a l'assemblea que per l'exercici que es presentava a la reunió AICO tenia uns ingressos i unes despeses de 108.509€. També va informar que el preu de la quota d'enguany seria de 44.900 pessetes, és a dir 270€.

Pel que fa a la modificació dels estatuts, la Junta Directiva va fer dues propostes concretes i puntuals. D'una banda es va modificar l'article on s'especifiquen les activitats de les empreses que integren AICO per tal d'encabir-hi aquelles que es dediquen al fred industrial, als contraincendis i als ascensors. També es va modificar el número mínim de components de la Junta Directiva, que si fins ara de vuit persones, després de la modificació passarà a ser de sis membres.

Recoixement

L'assemblea de socis d'AICO va donar suport unànime a la proposta de la Junta Directiva d'oferir un homenatge d'agraïment a Miquel Torrents, Jordi Pou i Enric Valldaura pels anys de dedicació a l'entitat des de la Junta. Van rebre un dibuix personalitzat obra de la ninotaire Pilarin Bayes.

Miquel Torrents i Enric Valldaura ja no son de la Junta.

AEFI ja comença a caminar amb normalitat

El darrer punt de la reunió va ser per AEFI. Després que el secretari va llegir l'acte de l'assemblea anterior, Josep M. Vinyeta va fer un repàs de les activitats fetes i va anunciar els cursos previstos per als propers mesos. Pel que fa al passat immediat, va dir que s'havien fet 20 cursos amb una participació total de 110 persones.

Vinyeta va reclamar més constància en alguns participants: "**que venen els primers dies i després se'n cansen**", també va anunciar que no es faran cursos gratuïts "**perquè hi ha molta gent que no els acaba**" de manera que s'hauran de pagar tots, però hi haurà algunes compensacions per aquells alumnes que els acabin.

L'assemblea anual de socis d'AICO dels 2002 es va acabar amb un sopar servit en el mateix local, precisament un espai on podria començar aviat l' *ampliació definitiva* de l'Associació.

SEGONS UN GRUP D'EMPRESARIS CALEN TREBALLADORS I SOBREN UNIVERSITARIS.

Cada vegada queda més clar que en el capítol de la formació la realitat i la política no van pel mateix camí. Des de l'introducció de l'ESO, el nou batxillerat i els cicles formatius els empresaris asseguren que no disposen de treballadors per cobrir les seves necessitats. És cert que una part del problema es social, perquè molts pares animen als seus fills a iniciar un camí universitari, qualsevol camí universitari, abans d'afrontar la via dels oficis, de qualsevol ofici. Però l'atractiu universitari pot venir de la falta d'una via per formar els joves en qualsevol professió (llauner, electricista, paleta, ...). En aquest sentit una patronal d'Alacant, concretament Coepa, assegura que al món laboral li falten treballadors i li sobren universitaris mal preparats. El vicepresident d'aquest organisme, Emilio Garijo, va dir que: "**falten 7000 paletes, llauners i altres tècnics i sobren 30.000 universitaris**" i tot seguit va demanar la reforma de la formació professional, que està abandonada de qualsevol iniciativa que prepari gent útil per a les empreses. Com exemple per documentar aquesta afirmació poden referir-nos a una demanda ben nostra, perquè AICO fa temps que vol formar joves per integrar-los en condicions a les empreses de la nostra comarca.

Seguint amb la notícia que ens arriba des d'Alacant, cal dir que l'empresari va defensar la formació intel·lectual, però va afegir que calia apropar les universitats a les empreses per superar l'allunyament entre el sistema productiu i l'educatiu.

Emilio Garijo va dir que: "**la universitat prepara metges i el que les empreses necessiten són tècnics en salut laboral, no llicenciats**".

Esperem que els polítics sàpiquen trobar una solució aviat.

Perquè preocupa, l'educació es tema de debat a molts nivells.

L'INCREMENT DEL PROTAGONISME DEL CONSUM D'ENERGIA EN EL SECTOR DOMÈSTIC.

El Director General d'Energia i Mines i de l'Institut Català d'Energia del Departament d'Indústria de la Generalitat de Catalunya ha fet públic un escrit sobre el consum d'energia en el sector domèstic, que tot seguit reproduïm.

Els beneficis de l'estalvi energètic són considerables: redueixen l'impacte ambiental de l'activitat humana, suposen una reducció de les càrregues econòmiques del país i permeten un control més estricte de la inflació, cada cop més fortament dependent del preu de l'energia. Però, d'una altra banda, la demanda d'aparells de climatització és fortíssima i sembla que continuarà així en el futur.

Només resta, doncs, un sistema de control de la demanda d'energia a les nostres llars; la tecnologia eficient. dit en unes altres paraules, en qualsevol projecte de climatització han d'avaluar-se els costos anuals d'explotació, manteniment, consum i renovació, però, també, la forma més eficient d'aprofitar l'energia. En aquells casos on fos possible, l'arquitectura ofereix solucions brillants que fan possible reduir de manera significativa el consum d'energia d'un edifici. En part, gràcies a la herència de la nostra arquitectura tradicional i, en part, gràcies a les noves tecnologies, és possible, avui en dia, dissenyar edificis regionals i altament eficients des d'un punt de vista energètic.

L'arquitectura pot oferir solucions per estalviar energia.

En tots els casos, sigui o no sigui possible una solució arquitectònica, hi ha solucions tecnològiques interessants. Per exemple, les bombes elèctriques amb sistema de regulació de la velocitat dels compressors, els grups de climatització accionats a gas natural, els acumuladors de fred, les bombes de calor connectades a un anell d'aigua, la refrigeració i la calefacció per xarxes de distribució, etc. També caldrà treballar en alguns aspectes no directament associats amb la tecnologia dels aparells climatitzadors, com ara els materials aïllants.

Però sobre tot, serà necessària l'educació i la formació dels usuaris. Aquest han d'aprendre a fer un ús racional dels recursos tècnics i energètics al seu abast. No sempre viure més confortablement implica una major despesa energètica, aquest és el missatge final, el nucli de la nostra reflexió. En sectors com el domèstic, el paper dels ciutadans serà decisiu per assolir els reptes d'un desenvolupament sostenible.

NEIX UN PLA CONTRA L'ELECTROCUCIÓ D'AUS.

La Diputació i Fecsa Endesa tenen un projecte per reduir els riscos dels cables d'alta tensió als parcs naturals.

La Diputació de Barcelona i Fecsa Endesa han subscrit un conveni de col·laboració per disminuir els riscos d'impacte de les aus contra les línies de conducció elèctrica que travessen els parcs naturals (Montseny, Garraf, Sant Llorenç de Munt i Montnegre) i els parcs comarcals (Montesquiu i Olèrdola) que gestiona la Diputació.

L'electrocució d'aus en línies elèctriques és una de les principals causes de mortalitat entre rapaces, cigonyes i còrvids per la seva gran envergadura. També en són víctimes les aus que tenen un comportament gregari en els seus desplaçaments, és a dir, que viuen en ramat, com les grues, els flamencs, les gavines, les anàtides i altres aus aquàtiques.

Els accidents per electrocució es produeixen quan les aus utilitzen els pals per descans i com a punt d'observació. Com que la seva envergadura és més gran que la distància entre els cables conductors, hi pot haver un contacte de les ales amb un dels cables, cosa que, a l'actuar la superfície que fa suport com a massa, genera la corresponent descàrrega.

El conveni subscrit per la Diputació autoritza la Universitat de Barcelona a elaborar un mapa de risc dels suports i línies elèctriques i a establir l'índex de perillositat que aquestes instal·lacions tenen per a les aus. Segons informen, la companyia elèctrica aplicarà les mesures correctores per preservar la seguretat de les aus i garantir l'eficàcia dels subministraments. Els treballs estan patrocinats per la Diputació, que també verificarà l'execució de les mesures proposades.

Fes clic a sobre de l'imatge per ampliar-la.

Anelles metàl·liques

El primer espai protegit on s'ha començat a actuar amb la senyalització dels cables amb anelles metàl·liques i la protecció de les línies en les proximitats de les torres ha estat el Parc Natural de Sant Llorenç de Munt i l'Obac, on la incidència dels humans és molt significativa. També hi destaca l'impacte que genera l'entramat de línies i torres d'alta tensió que s'estén sobre els boscos i que amenaça l'avifauna del parc i, molt concretament, l'aguila perdiguera, espècie en perill d'extinció que manté en aquest parc una de les àrees de cria més importants de Catalunya.

PROJECTEN UNA LÍNIA D'ALTA TENSÍO DE 400 KW PEL BELL MIG DE LES GUILLERIES.

Segons el projecte del *Plan Energetico* del govern d'Espanya presentat al seu dia pel secretari d'Estat, José Folgado, està prevista la construcció de la polèmica línia de 400 kw que trevessarà els espais naturals de les Guilleries de banda a banda per cobrir un enllaç entre Sentmenat, Vic i Besanó. El projecte de la línia feia temps que estava aturat, després que provoqués fortes discrepàncies entre els departaments de Medi Ambient i d'Indústria de la Generalitat i una important reacció entre els col·lectius de les zones afectades. El pla podria estar aprovat el proper mes de juny.

Entitats com el Grup de Defensa del Ter i l'associació de Vilanova de Sau, l'Observatori de les Guilleries i altres entitats que comparteixen objectius semblants pensen mobilitzar-se per tal d'evitar que el projecte sigui una realitat. També alguns organismes com el mateix ajuntament de Santa Coloma de Farnés, preveuen una forta oposició del projecte del govern espanyol, tot i que la

regidora d'aquest ajuntament de La Selva, Assumpta Cantalozella, va anunciar que el traçat no afectaria el Montseny sinó que s'aprofitaria la línia existent entre Vic i Girona, que travessa les Guilleries pel bell mig.

Els ecologistes no volen ni torres ni tèrmiques ni nuclears.

FERCA I L'ABSÈNCIA DE DENÚNCIES QUAN TENIM PROBLEMES AMB QUALSEVOL COMPANYYIA.

Joan Casals, director de FERCA, està preocupat per les denúncies que els instal·ladors fan sovint de les diverses companyies. En general, es tracta de comentaris pel tracte incorrecte que els diferents professionals associats reben de part d'alguns càrrecs d'aquestes companyies. El millor camí per trobar la solució a aquest tipus de problema és denunciar els fets. En l'article que publiquem tot seguit, Joan Casals dona la clau per trobar solucions a una situació que sovint no passa de simples comentaris, de queixes que no tenen continuïtat en protestes formals. aquest és el contingut de la carta que Joan Casals envia a tots els professionals que es consideren perjudicats pel tracte de qualsevol companyia.

Moltes vegades ens dieu que a les companyies passen coses que no haurien de passar, sabeu molt be que vull dir. Som conscients d'això, no perquè tinguem denúncies concretes, sinó pel que ens "comenteu" alguns instal·ladors, però heu d'entendre que, sense dades, no podem anar a queixar-nos i defensar-vos.

Voldria des d'aquestes ratlles, fer-vos veure que poca cosa podem fer si no tenim dades concretes. Us podem assegurar que les persones que dirigeixen aquestes companyies no tenen cap intenció de que passin aquestes coses. Amb tota seguretat, les ordres que donen no són en el sentit de **fer la punyeta als instal·ladors**. Però som conscients repeteixo, pel que sentim, que el tracte que es rep d'alguns esglaons més baixos dels dirigents d'aquestes companyies, no és satisfactori.

Amb aquest escrit vull demanar-vos que **no tingueu por** a denunciar tot allò que us passa i que sou conscients que no hauria de passar.

Repeteixo, **no tingueu por** de denunciar i menys de rebre represàlies posteriors, ja que si fos així, us asseguro que el qui les portés a terme, no en podria fer gaire més, lògicament si ens denunciéu aquestes represàlies.

Des de Ferca el que volem és defensar sempre els vostres interessos, sempre que tingueu raó, i heu de ser conscients que poca cosa podem fer si no coneixem amb noms, cognoms o dades concretes, el que us passa.

Podeu fer les denúncies al meu mail personal de la Xarxa Fercom (4600003), jo rebré les denúncies directament i personalment. Us asseguro que seran cursades i seguides amb el rigor i l'exigència que calgui.

Repeteixo, **no tingueu por de res**, com més denúncies hi hagi més podrem fer i exigir.

Des de Ferca lluitarem i us defensarem, però necessitem el vostre suport. Ens cal la vostra col·laboració.

LA COMPRA DE L'AUTOMÒBIL I LA SEVA POSSIBLE DEDUCCIÓ FISCAL.

Des de fa molts anys es parla de la possibilitat de deduir fiscalment les despeses ocasionades per la compra i/o l'utilització del vehicle com a eina de treball en l'exercici d'una activitat empresarial i/o professional.

S'han fet moltes hipòtesis, teories i la normativa vigent ha tingut diverses interpretacions relacionades amb la possibilitat que l'Administració Tributària interpreti que aquesta inversió és per una activitat econòmica.

Amb l'entrada en vigor de la nova llei de l'IRPF (Llei 40/1998) s'ha reactivat la polèmica, potser, en part, degut a la possible confusió que ha pogut generar al contribuïent el fet que en l'IVA s'admet la deducció parcial de les quotes de l'IVA suportat per l'adquisició o utilització de vehicles automòbils que afectin a l'activitat empresarial o professional, però que al mateix temps es destina a vehicle particular.

Pel que fa a la deducció de les quotes suportades per l'adquisició de vehicles automòbils, es suposa, només a efectes de l'IVA, que aquests tenen una afectació del 50% per a l'activitat empresarial o professional. En tot cas, el grau d'afectació caldrà acreditar-lo mitjançant qualsevol prova que pugui ser admesa a dret.

Aquestes regles també són d'aplicació per a vens i serveis relacionats amb els automòbils de turisme, remolcs, ciclomotors i motos i els seus accessoris, peces de recanvi, combustibles i carburants, afecta també als serveis d'aparcament, als de reparació, etc. de tota manera, no cal oblidar que no seran deduïbles els bens que no estiguin registrats en la comptabilitat de l'empresa de conformitat amb l'article 95 de la llei de l'IVA.

Tot el que acabem d'anotar sobre l'IVA, que sembla lògic i raonable, no és tractat de la mateixa manera a la nova llei que regula l'IRPF. Tot i que en principi pot semblar que sí, les coses varien quan a l'article 27 de la llei 40/1998 ens parla d'elements patrimonials afectes, en el número 2 diu: " *quan es tracti d'elements patrimonials efectes parcialment... l'afectació s'entendrà limitada a la part dels mateixos que es faci servir en l'activitat*". Segons el reglament, podran determinar-se les condicions en que puguin ser considerats afectes a una activitat econòmica.

El propi article 21 del reglament es diu que " *només es consideraran efectes a una activitat econòmica aquells que el contribuïent utilitzi pels fins de la mateixa. No s'entendran efectes aquells que es facin servir simultàniament per activitats econòmiques i per les necessitats privades... llevat el que està previst en l'apartat 4*". I l'apartat 4 diu: " *es consideraran per necessitats privades les que es destinin a l'ús personal del contribuïent en dies i en hores inhàbils...*" després diu que afecta a automòbils de turisme, remolcs, moto, motocicletes...

Én concret, per una societat mercantil la deducció és possible però per una persona física no.

MIQUEL TORRENTS QUALIFICA DE MOLT POSITIVA LA SEVA EXPERIÈNCIA A AICO.

A la darrera Assemblea d'AICO es van lliurar obsequis a tres persones que han estat vinculades a la Junta els darrers anys. Miquel Torrents, Jordi Pou i Enric Valldaura, esmentats per un ordre que no indica cap preferència, van rebre el reconeixement dels socis pel temps, l'esforç i les idees que van portar a l'associació. Tot seguit publiquem una entrevista en la qual cadascun d'ells ens resumeix la seva experiència.

Miquel Torrents va ser sis anys a la Junta Directiva, els primers mesos amb Pere Castells de president i després amb el Xevi Capdevila. Considera que tots els socis d'AICO haurien de viure aquesta experiència: " ***sobretot per valorar la feina que fa la gent de la Junta***". com exemple recordava la seva presència a l'assemblea del passat mes de març i ens deia: " ***en veure aquelles sis persones a la presidència pensava la feina que comporta organitzar una reunió de socis, la que cal fer abans i la que es fa després, per analitzar les coses que necessiten millorar***". Miquel Torrents va viure la reunió " ***molt tranquil, assegut a la cadira i escoltant amb atenció el que ens explicaven***" però atès que ell sap el que costa era més capaç de valorar la tasca de la Junta actual.

Reconeix que tothom té molta feina: " ***després de treballar els instal·ladors prefereixen anar a casa i estar amb la família, però la feina d'AICO també compensa perquè es fa pel be de tots***".

Miquel Torrents reconeix que algunes de les persones que van ser companys seus de junta les coneixia, però en d'altres no i: " ***encara que en la feina podem ser competència, allà es treballa per tirar endavant projectes importants. Jo no hauria dit mai tot el que varem ser capaços de fer treballant junts***".

El que va ser secretari de la junta, responsable dels temes informàtics i una temporada encarregat de temes tant delicats amb les assegurances afirma que: " ***si quan vaig entrar m'haguessin dit que farien les coses que ara ja són realitat hauria pensat que era una ximpleria, però treballant junts es poden fer moltes coses***".

Miquel Torrents

En Miquel reconeix que li hauria agradat comptar amb més participació dels socis: "**hauria estat molt millor que a les assemblees és reunissin uns 200 socis i no el centenar que hi acostuma a assistir**", de la mateixa manera creu que sense el suport dels socis no hauria estat possible tirar endavant els projectes de la Junta, que sempre van tenir el vistiplau general. D'aquesta manera, AICO ha passat de tenir un local de lloguer a unes instal·lacions pròpies.

Torrents: "Els instal·ladors hem de donar una bona imatge".

Una de les preocupacions d'en Miquel ha estat la imatge dels instal·ladors. Ens parlava de la presència exterior, de portar roba escaient per la feina i creu que els instal·ladors han de valorar el que fan: "**la nostra feina és molt important per a les empreses i per les famílies. Nosaltres els podem resoldre problemes que per a ells són importants. Penso que si una família té problemes els instal·ladors l'hem d'ajudar encara que sigui un dissabte. Una manera de millorar la nostra imatge és donar servei en aquestes coses. Una família no es pot quedar tot un cap de setmana sense llum, quan tenen problemes hi hem d'anar com i quan sigui. Hem de millorar la nostra imatge**".

Després de sis anys, Miquel Torrents continua treballant amb la seva furgoneta i amb les mateixes ganes de sempre. Per a ell, la Junta d'AICO ha quedat enrera, però la experiència ha estat positiva i assegura que: "**si les persones que són ara al gremi em necessiten saben que poden comptar amb mi**".

Miquel Torrents va dedicar sis anys de la seva vida a AICO amb l'objectiu de treballar per aconseguir fites per a tots.

Segueix pensant que els instal·ladors han de ser més sensibles, més participatius i han de donar una bona imatge.

En Miquel practica sempre amb l'exemple i en pot parlar amb tot el dret.

Miquel Torrents amb el dibuix de la Pilarín.

JORDI POU: "AICO NECESSITA MÉS PARTICIPACIÓ DE TOTS ELS ASSOCIATS".

Jordi Pou va ser nou anys a la Junta Directiva d'AICO. Va viure els darrers mesos al local dels Saïts: "**un espai petit, on no hi cabíem**". Després va arribar el trasllat al local de lloguer del carrer Andreu Febrer. Pocs anys després, AICO feia el gran salt, deixava d'estar de lloguer per gaudir d'unes instal·lacions pròpies.

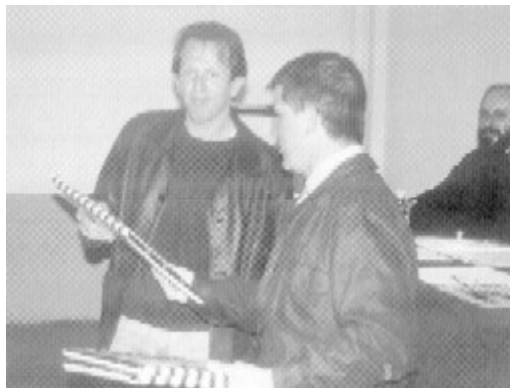
- Un canvi que semblen impossibles?

- **És cert que quan vaig entrar a AICO si algú m'arriba a explicar que tindriem les instal·lacions d'ara no l'hauria cregut, però el cert és que les circumstàncies t'hi porten. Quan érem al carrer Andreu Febrer ens calia més espai per fer-hi cursets. Aleshores varem poder comprovar que amb el preu d'un lloguer podríem pagar la hipoteca d'un local nostre i ho varem fer.**

En els nou anys que Jordi Pou va ser a la Junta va ocupar diversos càrrecs, primer a la comissió de gas, després com a responsable de la comissió d'aigua i els darrers temps com a vicepresident. L'experiència la recomana a tothom: "**tots els socis haurien de passar per la Junta, és una experiència molt positiva, perquè es treballa però es fan amics, fins i tot estan amb**

instal·ladors que en realitat son la teva competència, però a la Junta es fan les coses per un benefici comú, i aquesta experiència és molt bona".

La queixa de Jordi Pou és la poca participació dels socis. Ell té molt clar que: "**els socis el que busquen del gremi són els serveis que proporciona**" però pensa que caldria més participació a la resta d'activitats que organitza la Junta: "**jo voldria veure com a mínim la meitat de les empreses a la festa de patrona, perquè quan és el moment d'organitzar-la t'aribes a plantejar si val la pena, perquè som pocs i sempre els mateixos**".

Jordi Pou rep el regal de mans del president Xevi Capdevila.

Malgrat aquest aspecte, Jordi Pou considera molt positiva la seva estada a AICO perquè reconeix que: "**he conegut càrrecs de la Generalitat, empresaris i altres persones que en unes circumstàncies normals no hauria pogut tractar**".

Ser a la Junta d'AICO demana moltes hores de dedicació: "**he dedicat molt de temps a fer viatges a Barcelona. En aquest sentit AICO hauria de tenir una persona per fer aquest tipus de gestió, un professional, que es dediqués a fer les coses que li encomana la Junta. És complicat que un petit empresari pugui destinar el temps que cal a fer les gestions que el gremi necessita. Caldria trobar la manera de finançar els serveis d'un professional per aconseguir rebaixar la feina dels directius**".

Per Jordi Pou tots els socis haurien de passar per l'experiència de ser de la Junta Directiva.

Jordi Pou reconeix que està disposat a tornar a la Junta: "**sempre que abans hi hagi passat tothom, perquè és una experiència molt positiva que cal recomanar-la, i perquè cal gent nova amb noves idees**", el problema és que Jordi Pou tornaria a la Junta d'aquí un centenar llarg d'anys, i aleshores segurament ja estarà retirat.

Jordi Pou vol que a les assemblees hi participin més socis.

ENRIC VALLDAURA: "ENCARA FEM SERVIR POC LA XARXA INFORMÀTICA"

Com electricista que és, l'Enric Valldaura va ser quatre anys el màxim responsable de la Comissió d'Electricitat d'AICO.

En aquest temps va tenir moltes reunions: "**al gremi, a Manresa i a Barcelona**" aquestes trobades fora de la comarca són un indicatiu dels canvis significatius que han tingut les companyies perquè: "**hem anat perdent el contacte, les relacions personals cada cop són més esporàdiques i els tràmits els tenim per telèfon, en aquest sentit ara estem pitjor que abans**".

Un altre dels temes que ha estat motiu de controvèrsia son els Punts de Servei. Quan Valldaura va entrar a la Junta feia uns dos anys que existien: "**però en aquest temps es varen produir molts canvis, algunes empreses que ho eren van decidir**".

deixar-ho " el motiu el podem trobar en la poca rendibilitat o potser en les suspicàcies que provoca entre els mateixos professionals que una empresa de la competència hagi de supervisar el treball realitzat per una altra empresa que, al menys fins a l'arribada dels Punts de Servei, era exactament igual.

Segons l'Enric Valldaura: " ***l'experiència de passar per la Junta d'AICO és interessant perquè et permet conèixer com es fan les coses. En quatre anys pots viure experiències, algunes de les quals són positives i d'altres menys però sempre aporten coses interessants***".

Enric Valldaura afirma la seva intenció de seguir participant en els actes que organitzi el gremi perquè, com els seus companys que han deixat la Junta, pensa que hi manca col·laboració per part d'alguns socis.

Un punt a destacar per Enric Valldaura és que: " ***alguns electricistes fem servir poc la Xarxa, tenim un seguit de facilitats que no les aprofitem prou, hem de perdre la por i aprofitar aquests avantatges***".

Enric Valldaura rep l'obsequi de mans de Xevi Capdevila.

SERVEI DE RECOLLIDA DE RESIDUS PER MILLORAR LA GESTIÓ AMBIENTAL.

Sovint, les petites i mitjanes empreses, es troben amb el problema per deixar alguns residus que són especialment contaminants. En aquest sentit, a una part de la comarca d'Osona s'aplica el Pla de Minimització, Recollida i Gestió dels Residus Especials de la Vall del Ges, Orís i el Bisaura, que inclou tots els municipis del nord d'Osona. El pla va ser impulsat per l'Associació d'Empresaris de la Vall del Ges, el Gremi Provincial de Torners, amb la col·laboració del Pla Estratègic de la Vall del Ges, la Junta de Residus, el Centre per a l'Empresa i el Medi Ambient de la Generalitat (CEMA), amb l'objectiu de procurar un desenvolupament equilibrat de les actuacions econòmiques i un creixement sostenible i respectuós amb el medi ambient.

El Pla preveu promocionar les bones pràctiques en les indústries i afavorir la bona gestió dels residus. S'ha de tenir en compte que en aquesta vall s'hi concentra un 80% de la torneria de Catalunya que generen petites quantitats de residus especials que sumades són importants.

Entre els més habituals hi ha dissolvents, pintures, vernissos, olis, els líquids anticongelants, pesticides, etc.

L'objectiu últim del projecte és acostar les empreses a la prevenció en l'origen de la contaminació, incorporant criteris mediambientals en els seus processos de producció.

Un dels vehicles que s'utilitzen per a la recollida de residus en petites quantitats.

GRAN POLÈMICA PER L'EMISSIÓ D'UN ANUNCI A LA COMARCA DEL BAGES.

El text de l'anunci d'Onda Rambla.

Es produeix una trucada telefònica d'un senyor que necessita un llauner:

-Buenos dias. ¿esta "Pepito"?
 -¿Por qué? ¿es usted policia?
 -No, es que necesito un fontanero.
 -Está fuera, de viaje.
 -¿Tardará mucho en volver?
 -Si, tres años y un día. Pero si lo que necesita es un fontanero yo se lo arreglo.
 -¿Ah si? ¡Estupendo! ¿Y cuando podría venir?
 -¿Tiene Whisky?
 -Si.
 -¡Pues ahora mismo vengo!
 I acaba dient: "No se equivoque, elija bien su fontanero. City Servi le ayuda..."

Luís del Olmo no te sort a les comarques catalanes. A la polèmica que va sorgir a vic amb l'emissió en castellà de la programació i que va provocar les queixes de la plataforma "Ràdio Vic en català", que finalment va aconseguir els seus objectius i l'emissora de la capital d'Osona ja ha deixat d'emetre "Protagonistes", a la zona del Bages i el Berguedà s'ha trobat amb un altre problema, encara que aquest molt diferent al de Vic.

Es tracta que una empresa de la zona, concretament City Servi, vol captar clientela a base de deixar la imatge de tots els instal·ladors (tot i que l'anunci es refereix als llauners), més que malament. El text que l'anuncia i que reproduïm en el recuadre és indignant pels professionals del ram, com ho seria per a tothom.

La primera reflexió que cal fer és que la mateixa emissora de ràdio no va impedir la difusió per les seves ones d'un anunci clarament ofensiu. No cal dir que els instal·ladors de la zona van protestar immediatament. Ho varen fer a la mateixa emissora i al seu propietari de manera directa.

L'altra circumstància és que, segons diuen, l'empresa que fa l'anunci en aquests termes, sembla que és de serveis i que, per atendre els seus clients, cada vegada ha de contractar un o més instal·ladors, que són de la zona del Bages i del Berguedà.

Àngel Martínez, president de Ferca, va adreçar una carta a Luís del Olmo on li recorda que les empreses associades a Ferca i a Conaif, compleixen tots els requisits oficials, que es tracta de bons professionals que disposen del carnet que pertoca, amb el Document de Qualificació Empresarial i amb totes les assegurances reglamentàries etc. Àngel Martínez li comunica a Luís del Olmo la gran indignació de les empreses i que ja li han arribat queixes de tot l'Estat.

Segur que l'empresa City Servi ha tingut més publicitat de la que realment volia.

LA INSTAL·LACIÓ DELS MOTORS ELÈCTRICS

A l'hora de dissenyar-configurar la part d'instal·lació elèctrica que ha d'alimentar un motor, s'haurà de tenir en compte bàsicament: les característiques pròpies de la màquina (dimensionament de la instal·lació) i les característiques del local on es troba emplaçat (coberta dels components).

La instal·lació que sigui configurada en base al reglament vigent fins ara (any 1973), haurà de complir els requisits mínims que es detallen a continuació (principis generals, que igualment s'hauran de tenir en compte amb la nova reglamentació).

Per exemple, en el cas d'un motor trifàsic de c.a. assíncron (el més usual en les diferents aplicacions), les seves característiques principals són aquestes:

V	tensió de la xarxa a connectar el motor.
In	intensitat que consumirà el motor quan estigui donant la potència nominal a través del seu eix.
P	potència nominal
cos f	desfasament entre la tensió i la corrent en les condicions nominals
μ	rendiment a condicions nominals
N	velocitat mecànica a l'eix
la/In	relació d'intensitats entre la de l'arrencada i la nominal
f	frequència de la xarxa per treballar a la velocitat nominal
IP	grau de protecció de la màquina
III	nº de fases

Les relacions principals són:

I nominal/serà la que ens serveix per fer el càlculs de dimensionament dels conductors que alimenten el motor (+25% segons el punt 1.2 de MIEBT 034).

La *relació d'intensitats entre la nominal i la d'arrencada* (o be implícitament una relació de parells) ens permet conèixer si el motor requereix d'un dispositiu d'arrencada a tensió reduïda, o no. (taula punt 1.5 de MIEBT34) ex. estrella-triangle, arrencador estàtic...

P elèctrica (consumida)= n 3.V.I. cos f .

P elèctrica m = P mecànica (punt 46 de MIEBT001).

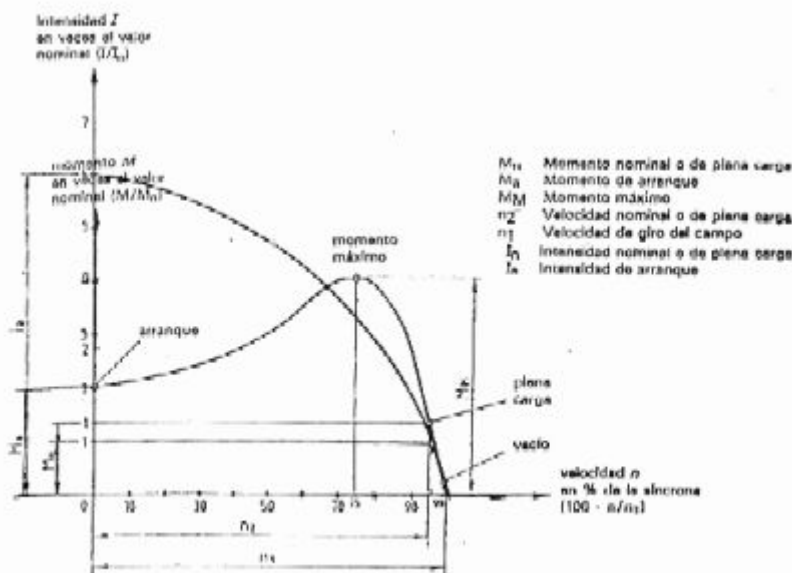
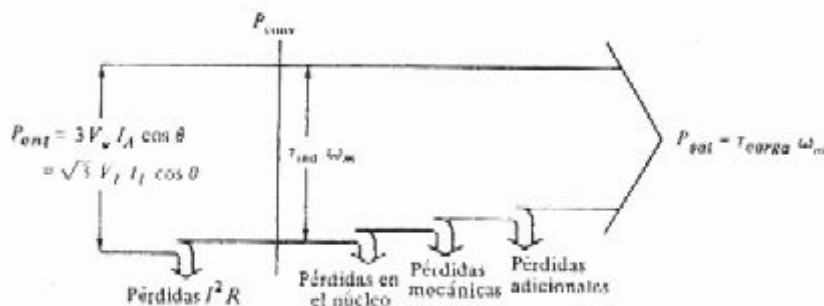
P mecànica = velocitat mecànica (nominal) a l'eix * Parell nominal.

Existeixen altres variables que ens poden donar la potència mecànica de sortida de la màquina; per exemple, el cas de les bombes amb la pressió i el cabal de fluid.

Velocitat mecànica de l'eix (en el cas que el motor no treballi sota regulador de velocitat) la nominal serà pròxima a la de sincronisme ($n_l = f \cdot 60 / P = 1500, 3000 \dots$)

El grau de protecció ens permetrà conèixer a partir de les tres xifres característiques (pols, aigua, danys mecànics) la possibilitat d'emplaçament de la pròpia màquina per a locals amb pols, humits, mols, amb risc de corrosió.. (MIEBT27). Existeixen tipus de màquines que, a més, disposen de característiques especials com poden ser les que permeten l'emplaçament en locals amb risc d'incendi i explosió: Classe de T⁰, grau de protecció Exd, Exia..... (MIETB026).

Diagrama de fluxe de potència:

En posar en marxa un motor, gairebé sempre s'observa que les condicions de funcionament puntuals no es corresponen a les indicades a la placa.

Existeixen múltiples punts de funcionament de la màquina que depenen de la càrrega associada.

Direm que la màquina treballa a plena càrrega quan les magnituds de treball coincideixen amb les característiques de la placa (o el catàleg).

Aquestes són les que el fabricant (projectista) ha designat perquè el motor pugui treballar de forma indefinida (corrent admissible pels bobinats escalfament i tensió admissible pels aïllaments, evacuació, de pèrdues per refrigeració amb la pròpia ventilació...); o sigui són les condicions que com a màxim haurà de treballar el motor per a una correcta vida útil.

Segons el punt 1.3 de MIEBT34, tots els motors de potència nominal superior 0'75kw i tots els situats en locals classificats com a risc d'incendi i explosió, estaran protegits contra curt circuits i les sobrecàrregues (els motors emplaçats en aquests locals, concretament en de la zona 1, s'hauran d'atendre a les prescripcions específiques d'instal·lació MIEBT026 punt 7.3.).

La protecció contra curt circuits s'efectua bàsicament amb fusibles o amb interruptorselectromagnètics.

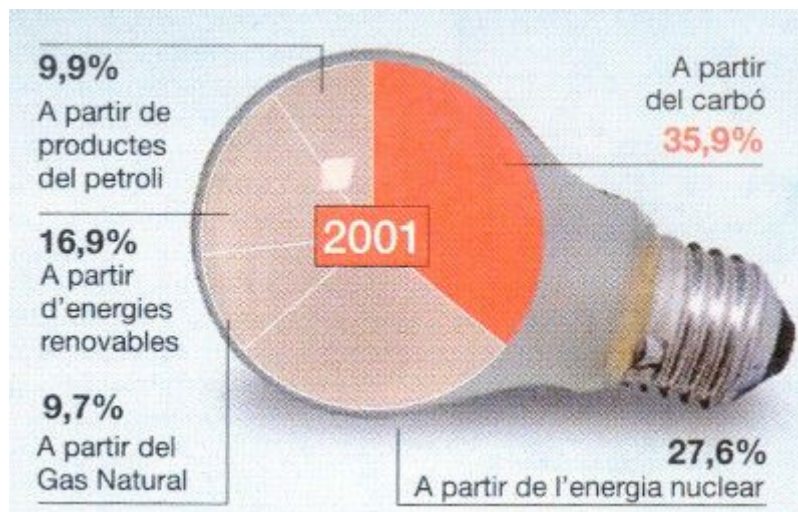
La protecció contra sobrecàrregues s'efectua en base a proteccions amb una imatge tèrmica similar a la de la màquina (relè tèrmic en cas d'indirecte, o termisor en el cas de directes).

En el cas de disposar d'una arrencada estrella-triangle, la protecció dels bobinats del motor, ha d'estar assegurada en les dues connexions; per tant, si la protecció es realitza amb el tèrmic caldrà estudiar la disposició d'aquest en el circuit i la seva regulació (veure intensitats de placa de característiques).

Quan s'utilitzi un sol dispositiu de protecció (magnetotèrmic), cal que aquest disposi d'una corba tipus M o D; especial per arrencades prolongades.

Jordi Bruch Pagespetit
Inspector Tècnic d'ICICT, SA

MOLT AVIAT, EL GAS NATURAL SUBSTITUIRÀ EL CARBÓ PER GENERAR ELECTRICITAT.

Segons les previsions que fan els tècnics del govern espanyol sobre la planificació energètica en el període del 2002 al 2003, en que es recullen les dades previstes de consum d'energia per a la pròxima dècada, es produirà un creixement del 3'4% en el conjunt de l'Estat. A Catalunya serà del 3%. A més, cal esmentar el canvi significatiu en les matèries que generen l'energia perquè si fins ara era a partir del carbó en un 35'9%, quan arribem a l'any 2010 la font principal serà el gas natural amb un 34'2%, mentre que el carbó baixarà al 12%.

La resta de combustibles també variarà d'una manera significativa, el petroli passarà del 9'9% actual al 4'8% i la nuclear baixarà en un 7%.

